

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Ak! hvor forandret!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 221. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011518605888/facsimile.pdf> (tilgået 15. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Ah! hvor forandret!

anden – som skulde være en Valt – undskyldte hun sig, dog i de høfligste og forbindligste Udtryk – hvorfor? ene og alene af en fin Skaansomhed imod mig; thi mod *Hans Mikkel* var hun ikke saa medlidende; af ham lod hun sig strax engagere. Med lønlig Glæde saac jeg hvorlunde den lille Taske holdt ud med ham til allersidste Par, blot og bare for at udmatte ham, og – om muligt – paa een Dag besjete ham paa tvende forskellige Maader (see Høeslaget). Men det er vel unødvendigt at anføre flere Beviser; Enhver indseer allerede, hvorledes det stod sig med *Maren Lammstrup*: lille uskyldige Hjerter. Jeg ansaae det med Rette som min Ejendom; men jeg udsatte med Villie den gjensidige Tilstaaelses søde Time; det er saa rart at have Noget ivente.

Slætgildet.

Jeg har allerede sagt: at jeg gjør svære Spring i Dansen; det kan Ingen have Noget imod; men at springe i Historien – det turde maaskee ikke behage den sindige Læser. Desaaarsag vil jeg nu – efter skyldig Afbigt for det lange Jukketrin, mit Hjerter tog med min Pen – vende tilbage, og med Orden og Adstædighed beskrive den landlige Fæst paa *Tyreholm*.

Og er da *Theknøgtene* den første Gjenstand for vor Opmærksomhed. (Da denne meget yndede Drik nu ikke længere er nogen Hemmelighed, opholder jeg mig ikke heller ved dens Beskrivelse.) Altsaa: her sad foran den dampende Maskine Festens Dronning *Maren Lammstrup*, og bryggede og uddeelte saalænge til Værten, til Kammerraaden, til Præsten og fem sex andre Herrer, til disse selv bleve dampende Maskiner, der igjen havde ligesaamange Tobaksmaskiner i Gang. Jeg kunde ikke undslaae mig for at sidde hos; men saasnart jeg havde faaet min Tærte tillivs, skyndte jeg mig at komme ud i det Frie; thi det begyndte at qualme for mig: Punschen, Røgen af den gemeneste Jomfruetobak, i Forening med Samtalen – der var ganske dyrisk; thi den drejede sig alene om Stude, Heste, Hunde, Roeandrikkere og andre vilde Dyr – virkede Alt saa uimodstaaeligt paa mig, at jeg maatte søge Enrum, og sætte Panden mod *Tyreholms* gamle ærværdige Muur.

Da jeg vel vidste: at ligesaa hæderfuldt det er at kunne drikke